

Izvor: www.tportal.hr

»Kad ste izloženi prijetnji racionalnosti, sadržajima koji u osnovi nemaju smisla, mozak automatski reagira traženjem druge strukture i objašnjenja unutar njegova okružja. Pokazalo se da ta struktura može biti potpuno nepovezana s opasnošću od koje smo počeli«, objasnio je Travis Proulx, autor članka objavljenog u znanstvenom časopisu Psychological Science.

Kao dio njihova istraživanja, Proulx i koautor članka, Steven J. Heine, profesor psihologije na Sveučilištu Britanske Kolumbije, zamolili su grupu ispitanika da pročitaju Kafkin roman »Seoski liječnik« napisan 1916, koji sadrži besmislen i ponekad uznemirujući slijed događaja. Druga grupa pročitala je izmijenjenu verziju iste priče, napisanu tako da sadržaj ima smislen rasplet.

Ispitanici su zatim zamoljeni da ispune gramatičke zadatke u kojima su bili izloženi skrivenim uzorcima u rečeničnim nizovima. Trebali su kopirati individualne rečenične nizove te staviti znak kraj nizova koji prate sličan uzorak.

Grupa koja je pročitala besmislenu priču zabilježila je puno više nizova jer su bili motivirani povezati i pronaći strukturu. Bili su puno točniji od grupe koja je pročitala »normalnu« verziju iste priče te su stekli sposobnost lakšeg uočavanja uzoraka.

Istraživanje pokazuje da djela češkog pisca povećavaju inteligenciju i logičko rasuđivanje. Naime pronicanjem u simbolizam priče o nadrealnim iskustvima liječnika kojega hitno bude tokom noći, čitatelj kao da se podvrgava kognitivnom treningu koji mu kasnije pomaže u brzem povezivanju činjenica i lakšem stizanju do logičkih zaključaka.